

Se lugu, et mõõga kandjate wenna seits sai seätub,
sündis aastal 1202.

Sel samal aastal sündis ka, kui Albert Saksa-
maalt tagasi tulili (tema läks peagu iga aasta Saksa-
maale, omale abi ja seitsi nõudma), et tema laewad
kue-teistkümnine Saare-maa rahwa laewadega koku
juhiusid. Saare-maa-rahwas olid seda oegu otsego
mere-röövolid, seda igamees mere peäl partis. Need
16 laewa tulid Rootsi-maalt, kus nemad olid röö-
wimas ja riisumas käinud. Hakanid ka Sakste
laewade vastu sõdima, aga saiwad õrawõidetud, ja
Albert leidis nende laewade seest palju wara, ka
kiriku fellad, Jumala armu karikad ja teisi kiriku
asju, mis nemad Rootsiist olid riisunud, nende osjad
said nende käest ka õrawoetud ja Rootsi tagasi saadetud!

Wana Liitrik, kes jo Reinhartiga Saksa-maalt
oli tulnud, ja nüüd peagu 20 aasta oma isa-maa
mitte ei olnud nähi saanud, igatsete ka jälle senna
minna. Läks siis ka teele ja tema sõber Kube, kes
himustas ka mõravid Vaid näha saada, läks temaga
ühes. Rääsid mõlemad föik Saksa-maad läbi ja
üle Saksa-maa piire Italia-maale, kust nemad tahtsid
Rooma-linna, paavesti juure minna, et temale, kes
kõige piiskopide ülem piiskop, oma Maa asjusid võid-
sid suu sõnaga teadmist anda. Paavest võtis neid
lahkeste vastu ja auustas ka Kubet väga, et tema
ni kindlaste riisti-uksu hoidmud, andis temale ka suud,
mis väga suures auustumiseks sai peetud. Paavest
palus neid veel mõned pääwad tema juure võttsiks

jäädo. Kui minik fätte joudis, jättis tema neid,
föik head soowides. Jumalaga ja kinfis Kubele 100
fulla tükki mälestuseks ja palus, et tema edaspidi
niisamuti kui enne riisti-rahwa eest hästi hoolt kan-
nakś. (Vata pilti teise tehil. peat.) Liitrikule andis tema
piibli ramatu, mis tema paavest ise oma kõega oli
kirjutanud (sel aaval ep olnud veel mite trükituid
ramatuid, nenda et üks piibli raamat jo paar sada
rubla maksis) ja piiskopt Albertile kingiks saatis.
Röömsa sõbamega läksid sõbrad jälle Saksa-maale,
randas leidsid kolm laewa, mis just Maatja-maale
olid minemas, ja sõtsid nendega jälle kou.

Litwa rahwas, kelle riik lõuna pool Wäina jõe
oli, kui kuulda said, et Saksa rahwa vägi Alberti
aaval ika suuremaks läks, ja et nüüd pealegi enesele
linna chitasid, hakanid kaitma, et se lugu neile kah-
juks võiks minna, ja oli neil sellepäraast nõa, seda
tühjaks teha, ja tulid mõned hulgad sõrides Riia
linna alla, ja kiusasid Sakslasesi, aga nemad said
õrawõidetud ja pidid oma Maale jälle tagasi minema
ja tegid pealegi enne veel teine teisega sõbruse seä-
dust. Paar aasta pärast seda oli Litwa rahval nõu,
Eestlaeste vastu sõdida ja neid õrawõita. Swel-
gate, Litwa funingas, saatis fäsid Alberti ja Kubele,
et nemad luba annaksid, nende Maadest läbi minna.
Seda luba neile anti. Kui Litwa rahwas, 2000
sõamehi, Riiaast mõõda tulid, said neile saaditud
wastu saadetud, kes neile sõbruse tähenduseks, lin-
gitused ja sõla leiba töid. Swelgate võtis neid